

Sygn. akt II Ka 745/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Sędziowie:	SO Anita Kowalczyk- Makuła SR del. Paweł Mądry (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale prokuratora Przemysława Rycaka

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2023 r.

sprawy skazanego **A. Ł.**

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 6 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 1351/22

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od zapłaty wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 745/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok łączny Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 06 kwietnia 2023 roku w sprawie II K 1351/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej w wymiarze czterech lat pozbawienia wolności, pomimo istnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej i zachowania skazanego w warunkach izolacji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
- apelacja obrońcy oskarżonego okazała się bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Rejonowy właściwie uwzględnił wszystkie okoliczności wynikające z kodeksowych dyrektyw wymiaru kary łącznej (art. 85a kk), przyjmując, iż nie dają one podstawy ani do wzięcia pod uwagę najbardziej rygorystycznego modelu, tj. zasady kumulacji, ani też najbardziej korzystnego dla skazanego systemu absorpcji, słusznie w tej sytuacji stosując zasadę asperacji i w efekcie wymierzając skazanemu karę łączną		

w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności.

- aby niewspółmierność kary miała charakter określony w art. 438 pkt 4 kpk, tj. była rażąca, musi zachodzić znaczna, wyraźna, nie dająca się zaakceptować dysproporcja między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą, zasłużoną na podstawie ustalonych okoliczności sprawy relewantnych dla wymiaru kary. Tylko wtedy można uznać, że przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona, jeżeli z punktu widzenia nie tylko sprawcy, ale i ogółu społeczeństwa, orzeczona kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość. W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska obrońcy, iż powyższe pierwszoinstancyjne rozstrzygnięcie o karze łącznej 4 lat pozbawienia wolności spełnia kryteria z art. 438 pkt 4 kpk. Skoro kara łączna stanowi całościową ocenę zachowań skazanego, to winna być także racjonalną z prewencyjnego punktu widzenia, reakcją za popełnione przestępstwa, nie zaś przejawem bliżej nieuzasadnionej i wręcz niezrozumiałej, ze społecznego punktu widzenia, pobłażliwości. Kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku łącznego doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania, że Sąd Rejonowy trafnie ocenił związek czasowy oraz przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy przestępstwami, za które A. Ł. został skazany prawomocnymi wyrokami podlegającymi łączeniu. Sąd Rejonowy właściwie uwzględnił wszystkie okoliczności wynikające z kodeksowych dyrektyw wymiaru kary łącznej i brak było podstaw do ingerencji w zaskarżone

rozstrzygnięcie w postulowanym przez obrońcę kierunku.

- nie należy również tracić z pola widzenia, iż A. Ł. był wielokrotnie karany. Świadczy to o nieefektywności dotychczasowych działań resocjalizacyjnych podejmowanych wobec niego, a więc tym bardziej orzekanie wyroku łącznego w oparciu o proponowaną przez skarżącego zasadę byłoby nieuzasadnione. Wyraźnie podkreślić należy, iż w ocenie Sądu II instancji, zastosowanie względem A. Ł. postulowanej przez skarżącego zasady asperacji zbliżonej do zasady absorpcji, w sposób nieusprawiedliwiony premiowałoby skazanego, pochłaniając kary orzeczone za pozostałe popełnione przez niego czyny. Należy podkreślić, że popełnianie większej ilości przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej niż wynikającej z zasady absorpcji, gdyż wskazuje na daleko posunięty stopień demoralizacji skazanego, dla którego wejście w konflikt z prawem nie ma jednorazowego, przypadkowego charakteru, a niekiedy wręcz przeciwnie stanowi swego rodzaju codzienność. Wymierzenie skazanemu kary łącznej w zaproponowanym przez obrońcę wymiarze zostałyby odczytane jako przejaw pobłażliwości dla sprawców wielokrotnie naruszających porządek prawny. Przypomnieć należy, iż naczelną zasadą wymiaru kary łącznej w praktyce jest na ogół zasada asperacji, a zasadę absorpcji, zresztą jak i kumulacji, stosuje się wyjątkowo i tylko w sytuacjach nietypowych,

szczególnie uzasadnionych. Sytuacja przedstawiona przez skarżącego zdaniem Sądu Okręgowego taką nie jest, a więc nie było powodów aby Sąd I instancji stosował postulowaną przez skarżącego zasadę przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z 16.12.2020 r., I KK 181/20, LEX nr 3177870).

- obrońca w uzasadnieniu wniesionej apelacji wskazał ponadto, iż w jego ocenie, w rozstrzygnięciu o karze łącznej nie uwzględniono w wystarczającym stopniu właściwości i warunków osobistych skazanego, jak również podkreślił prowadzenie przez skazanego ustabilizowanego trybu życia. W ocenie Sądu Okręgowego, w orzeczeniu pierwszoinstancyjnym należycie uwzględniono jednak wszelkie zaistniałe w sprawie okoliczności łagodzące, w tym opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej, w której obecnie przebywa. W orzecznictwie wprost wskazuje się, iż zachowanie skazanego w czasie wymierzania kary łącznej może mieć znaczenie dla wymiaru kary, ale okoliczności tej nie można nadawać nadmiernego znaczenia, bo ma ono jedynie funkcję subsydiarną (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 12 września 2013 r., sygn. II AKa 142/13, LEX nr 1366142). W świetle powyższego, to, iż skazany w zakładzie karnym przestrzega regulaminu odbywania kary nie może determinować w stopniu postulowanym przez jego obrońcę tak daleko idącego wpływu na rozstrzygnięcie o karze łącznej, albowiem taka postawa jest obowiązkiem każdej osoby przebywającej w warunkach penitencjarnych.

- kierując się przedstawionymi wyżej racjami, Sąd Okręgowy nie dostrzegł przesłanek warunkujących zasadność złagodzenia wobec A. Ł. orzeczonej w zaskarżonym wyroku kary łącznej.	
Wniosek	
wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary i złagodzenie orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady asperacji w wymiarze bliższym dolnej granicy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
bezzasadność podniesionego zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy

rozstrzygnięcie o karze łącznej pozbawienia wolności	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwiążle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwiążle o powodach uchylecia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
-----	-----
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
-----	-----
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
-----	-----
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
-----	-----
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714), Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. kwotę 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony skazanego w postępowaniu odwoławczym.

III.	na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od wydatków za II instancję, stwierdzając, że poniesie je Skarb Państwa. Za rozstrzygnięciem tej treści przemawia trudna sytuacja materialna skazanego.
------	---

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana